

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਬਾ-ਅਦਾਲਤ ਕੇ ਐਲ ਗੋਸਾਈਂ ਅਤੇ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਜੇ.

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਚਮਨ ਲਾਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ —ਜਵਾਬਦਾਰ।

ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ: 1953 ਦੀ 255:

ਸਰਾਏ ਐਕਟ (1867 ਦਾ XXII)— ਧਾਰਾ 2— ਸਰਾਏ— ਦਾ ਅਰਥ— ਧਾਰਾ 7— ਯਾਤਰੀਆਂ ਦੀ ਸ਼ਰਨ ਅਤੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਲਈ ਬਣੀ ਇਮਾਰਤ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਖਰਚੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ— ਕੀ ਇਸ ਨੂੰ ਸਰਾਏ ਬਣਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਾਏ ਐਕਟ, 1867 ਦੀ ਪੂਰੀ ਸਕੀਮ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਸਿਰਫ਼ ਸਰਾਵਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਯਾਤਰੀਆਂ ਤੋਂ ਚਾਰਜ ਵਸੂਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਬਲਕਿ ਐਕਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਉਹ ਯਾਤਰੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਠਹਿਰਦੇ ਹਨ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਖਰਚੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਜਾਂ ਹੋਰ। ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਯਾਤਰੀਆਂ ਦੇ ਠਹਿਰਨ ਲਈ ਖਰਚੇ ਨਹੀਂ ਲਏ ਜਾਣੇ ਹਨ, ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਕਤ ਇਮਾਰਤ ਭਾਵੇਂ ਯਾਤਰੀਆਂ ਦੀ ਸ਼ਰਨ ਅਤੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, "ਸਰਾਏ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ। ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਰਾਵਾਂ ਦੇ ਰੱਖਿਅਕਾਂ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਰਤੱਵ ਉਹਨਾਂ ਸੁਰੱਖਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਯਾਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਾਤਰੀ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉੱਥੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

17 ਮਾਰਚ, 1958 ਨੂੰ ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਗੁਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ 1867 ਦੇ ਐਕਟ ਨੰਬਰ XXII ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਰਾਏ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਲਈ

ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਗੋਸਾਈਂ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ; 25 ਨਵੰਬਰ 1959 ਨੂੰ;

ਵਧੀ ਹੋਈ ਅਪੀਲੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ ਸ਼੍ਰੀ ਪੀਤਮ ਸਿੰਘ ਜੈਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ; ਅੰਬਾਲਾ; ਮਿਤੀ 11 ਫਰਵਰੀ, 1953, ਸ਼੍ਰੀ ਕੇ ਕੇ ਗੁਜਰਾਲ, ਸਬ-ਜੱਜ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ; IV ਕਲਾਸ, ਅੰਬਾਲਾ ਸ਼ਹਿਰ, ਮਿਤੀ 30 ਅਕਤੂਬਰ, 1952 ਨੂੰ, ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ।

ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਲਈ ਐਸ.ਡੀ.ਬੀ. ਆਹਰੀ ਅਤੇ ਏ.ਐਲ. ਬਾਹਰੀ; ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ.

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ— ਗੋਸਾਈਂ, ਜੇ.— ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।— ਇਹ ਦੋ ਅਪੀਲਾਂ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 255 ਅਤੇ 257 ਆਫ਼ 1953), ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਉਹੀ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ, ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਸ਼ਬਦ "ਸਰਾਈ" ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ। ਸਰਾਏ ਐਕਟ (1867 ਦਾ ਐਕਟ XX II) ਅਤੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਦੇਵਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ। ਉਹ ਦੋ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਸੂਟਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ - ਇੱਕ ਰਾਧਾ ਸ਼ਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਸ਼੍ਰੀ ਚਮਨ ਲਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਇਆ ਗਿਆ ਸੀ - ਦੋਵੇਂ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਦੇਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਵਿੱਚ ਧਰਮਸ਼ਾਲਾ "ਸਰਾਈ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਰਾਏ ਐਕਟ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਅੰਬਾਲਾ ਨੂੰ ਹਰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਸਰਾਏ ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਧਰਮਸ਼ਾਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਬੁਲਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਧਾ ਸ਼ਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਲਾਲਾ ਗਿਰਧਾਰੀ ਲਾਈ ਅਤੇ ਲਾਲਾ ਹਜ਼ਾਰੀ ਲਾਈ ਖੱਤਰੀ, ਕਸ਼ਮੀਰੀ ਲਾਈ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ, ਨੇ "ਗਿਰਧਾਰੀ ਲਾਲ-ਹਜ਼ਾਰੀ ਲਾਈ ਖੱਤਰੀ ਧਰਮਸ਼ਾਲਾ", ਕਬਾੜੀ ਬਾਜ਼ਾਰ, ਅੰਬਾਲਾ ਛਾਉਣੀ ਵਜੋਂ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਧਰਮਸ਼ਾਲਾ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ। , ਕਿ ਲਾਲਾ ਗਿਰਧਾਰੀ ਲਾਈ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਇਕੱਲੇ ਟਰੱਸਟੀ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ, ਲਾਲਾ ਹਜ਼ਾਰੀ ਲਾਈ ਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਕਿ ਲਾਲਾ ਗਿਰਧਾਰੀ ਲਾਈ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਦਈ ਉਕਤ ਧਰਮਸ਼ਾਲਾ ਦੇ ਟਰੱਸਟੀ ਰਹੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਧਾ

ਸ਼ਾਮ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਰਹੇ ਹਨ। . ਅੱਗੇ ਦੇਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਕਤ ਧਰਮਸ਼ਾਲਾ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਛਾਉਣੀ ਟੈਕਸਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਵੀ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਧਰਮਸ਼ਾਲਾ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਮੈਸਰ ਰਾਧਾ ਸ਼ਾਮ ਅਤੇ ਹਰਮੋਹਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਰਾਏ ਦੇ ਰੱਖਿਅਕ ਵਜੋਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਉਕਤ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਰਾਏ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਾਉਣ। ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ ਇਮਾਰਤ "ਸਰਾਏ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਵਕਫ਼ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਆਹ ਵਾਲੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਅਤੇ ਯਾਤਰੀਆਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਚਾਰਜ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਸ੍ਰੀ ਚਮਨ ਲਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਸ. ਲਾਲਾ ਬੈਜ ਨਾਥ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਮੰਡਨ ਨੇ "ਬੈਜਨਾਥ ਜੈਨ ਧਰਮਸ਼ਾਲਾ", ਕਬਾੜੀ ਬਾਜ਼ਾਰ, ਅੰਬਾਲਾ ਛਾਉਣੀ ਵਜੋਂ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਧਰਮਸ਼ਾਲਾ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ 19 ਮਾਰਚ, 1928 ਦੀ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਟਰੱਸਟੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੰਸਥਾਪਕ ਦੀ ਇੱਛਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਇਮਾਰਤ ਯਾਤਰੀਆਂ ਦੇ ਠਹਿਰਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਦੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਠਹਿਰਨ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਅਤੇ ਇਕੱਠਾਂ ਆਦਿ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਕਿ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਕੋਈ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। , ਕਿ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਕੰਟੇਨਮੈਂਟ ਟੈਕਸ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਵੀ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ ਇਮਾਰਤ ਸਰਾਏ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ "ਸਰਾਏ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ, ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਅੰਬਾਲਾ, ਆਪਣੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਨੰਬਰ 52-ਐਮ, ਮਿਤੀ 4 ਜਨਵਰੀ, 1951 ਦੁਆਰਾ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਧਰਮਸ਼ਾਲਾ ਨੂੰ ਸਰਾਏ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਸਰਾਏ ਦਰਜ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਚਮਨ ਲਾਈ, ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 1, ਨੂੰ ਮੈਨੇਜਰ ਵਜੋਂ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸੀ। ਸਰਾਏ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਕੀਤੇ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਚੰਗੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਭੇਜਣਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੀਆਂ ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਨ।

ਦੇਵੇਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਲੜੇ ਗਏ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਇਮਾਰਤ "ਸਰਾਏ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਹ ਪਾਇਆ ਕਿ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਮਾਰਤ ਸਰਾਏ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ "ਸਰਾਈ" ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਗੁਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਈ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ 17 ਮਾਰਚ, 1958 ਨੂੰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਰੈਫਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਮਾਰਤਾਂ 1867 ਦੇ ਸਰਾਏ ਐਕਟ, ਐਕਟ XXII ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ "ਸਰਾਏ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਕਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚਲਦੀ ਹੈ: -

'ਸਰਾਏ' ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕੋਈ ਵੀ ਇਮਾਰਤ ਜੋ ਯਾਤਰੀਆਂ ਦੀ ਸ਼ਰਨ ਅਤੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਸਰਾਏ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਹਿੱਸਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੁਰਾਓ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਹਨ।"

ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਯਾਤਰੀਆਂ ਦੀ ਸ਼ਰਨ ਅਤੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਇਮਾਰਤਾਂ, ਇਸ ਲਈ, ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ "ਸਰਾਏ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਵਿੱਚ "ਸਰਾਈ ਦਾ ਰੱਖਿਅਕ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਹਰ ਸਰਾਏ ਦੇ ਰੱਖਿਅਕ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਅਕ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੀ ਸਰਾਂ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਸਾਰਾਂ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਵਿੱਚ ਇਹ

ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸਰਾਏ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਰਾਏ ਦੇ ਰੱਖਿਅਕ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਰੁਕਣ ਲਈ ਕੋਈ ਲਾਜ਼ਰ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਰਜਿਸਟਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਜ਼ਿਲੇ ਦੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਰਾਏ ਦੇ ਰੱਖਿਅਕ ਵਜੋਂ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਖ਼ਤਿਆਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜੇ ਅਜਿਹੇ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਸਰਾਵਾਂ ਦੇ ਰੱਖਿਅਕਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸਤਾਰ ਵਿੱਚ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ: -

"ਸਰਾਏ ਦਾ ਰਖਵਾਲਾ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇਗਾ-

- (1) ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੀ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਛੂਤ ਵਾਲੀ ਜਾਂ ਛੂਤ ਵਾਲੀ ਬਿਮਾਰੀ ਤੋਂ ਬਿਮਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਬਿਮਾਰੀ ਨਾਲ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਤੁਰੰਤ ਸੂਚਨਾ ਦੇਣ ਲਈ;
- (2) ਹਰ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਜਾਂ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜ ਹੋਵੇ, ਉਸਨੂੰ ਸਰਾਏ ਤੱਕ ਮੁਫਤ ਪਹੁੰਚ ਦੇਣ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸੇ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ;
- (3) ਕਮਰਿਆਂ ਅਤੇ ਵਰਾਂਡਿਆਂ, ਸਰਾਏ ਦੇ ਨਾਲਿਆਂ ਅਤੇ ਖੂਹਾਂ, ਟੈਂਕੀਆਂ, ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਰੋਤਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਜਾਨਵਰਾਂ ਲਈ ਪਾਣੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ, ਅਤੇ ਜਿੰਨੀ ਵਾਰ ਲੋੜ ਹੋਵੇ ਦੁਆਰਾ, ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਇਸ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰੇਗਾ;
- (4) ਸਰਾਏ 'ਤੇ ਜਾਂ ਨੇੜੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਬਨਸਪਤੀ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣਾ, ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਦਰੱਖਤਾਂ ਅਤੇ ਦਰਖਤਾਂ ਦੀਆਂ ਟਾਹਣੀਆਂ ਜੋ ਚੇਰਾਂ ਨੂੰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ, ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਜਾਂ ਛੱਡਣ ਦੇ ਸਾਧਨ;
- (5) ਸਰਾਏ ਦੇ ਗੇਟਾਂ, ਕੰਧਾਂ, ਵਾੜਾਂ, ਛੱਤਾਂ ਅਤੇ ਨਾਲੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁਰੰਮਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ;

(6) ਜਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੀ ਰਾਏ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਜੇ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇੰਨੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਚੈਕੀਦਾਰ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਉਣਾ, ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਜਾਂ ਵਾਹਨਾਂ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਅੰਦਰ, ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਰੁਕਣਾ ਜਾਂ ਰੱਖਿਆ; ਅਤੇ

(7) ਅਜਿਹੇ ਸਥਾਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਰੂਪ ਅਤੇ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸਰਾਏ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸੂਚੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਸਰਾਵਾਂ ਦੇ ਰੱਖਿਅਕਾਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਮੰਗਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਉਜਾੜ ਵਾਲੀਆਂ ਸਰਾਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 10 ਅਤੇ 11 ਉਸਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਸਰਾਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਖੰਡਰ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹਨ ਜਾਂ ਡਿੱਗਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਖਤਰਨਾਕ ਹਨ। ਉਸੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਜਾਨਵਰ। ਸੈਕਸ਼ਨ 12 ਅਤੇ 14 ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਸਰਾਵਾਂ ਦੇ ਰੱਖਿਅਕ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਐਕਟ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਸਕੀਮ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਰਾਵਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਯਾਤਰੀਆਂ ਤੋਂ ਫੀਸ ਵਸੂਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਐਕਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਯਾਤਰੀਆਂ ਦੀ ਸਹੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਭਾਵੇਂ ਖਰਚੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਜਾਂ ਹੋਰ। ਹੇਠਲੀਆਂ ਦੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਇਹ ਨਜ਼ਰੀਆ ਕਿ ਇਮਾਰਤਾਂ ਸਿਰਫ ਇਸ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਸਨ ਕਿ ਮੁਸਾਫਰਾਂ ਦੇ ਠਹਿਰਨ ਲਈ ਚਾਰਜ ਨਹੀਂ ਵਸੂਲੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਸਾਨੂੰ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (7) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਰਾਏ ਦੇ ਰੱਖਿਅਕ ਦੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਰੂਪ ਅਤੇ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸਰਾਏ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸੂਚੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦਾ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸਿੱਧੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਪ-ਧਾਰਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ, 'ਸਰਾਏ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਸਿਰਫ ਇਹ ਅਰਥ ਕੀਤਾ

ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਾਏ ਦਾ ਰੱਖਿਅਕ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰੇਗਾ ਜੇਕਰ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇ। ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਯਾਤਰੀਆਂ ਦੇ ਠਹਿਰਨ ਲਈ ਖਰਚੇ ਨਹੀਂ ਲਏ ਜਾਣੇ ਹਨ, ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਕਤ ਇਮਾਰਤ ਭਾਵੇਂ ਯਾਤਰੀਆਂ ਦੀ ਸ਼ਰਨ ਅਤੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, "ਸਰਾਏ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ। ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਰਾਵਾਂ ਦੇ ਰੱਖਿਅਕਾਂ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਰਤੱਵ ਉਹਨਾਂ ਸੁਰੱਖਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਯਾਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਾਤਰੀ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ 'ਤੇ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉੱਥੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਸਾਡੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਦੋਵੇਂ ਇਮਾਰਤਾਂ, ਜੋ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਾਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪਨਾਹ ਅਤੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਦੋਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹਰ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ੀ, ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ। . ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਅਤੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਕੇਸ ਦੇ ਅਜੀਬ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਿਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਅਨੁਵਾਦ ਅਤੇ ਟਾਈਪ ਕੀਤਾ- ਅਰੂਣ ਸ਼ਾਰਦਾ